

வெருமைபாராட்ட முகாந்தரம்

கூலிலை

[11:13-24]

ரோமர் 11:13-24ல், பவுல் தமது சிந்தனையின் முக்கியமான வரியிலிருந்து கருத்து வேறுபட்டார், அதைத் தொடர்ந்து ஆர்வத்திற்குரிய மற்றும் முக்கியமான திசைக்கு மாறிச்சென்றார். அவர் அப்போதுதான் யூதர்களைத் தேவன் தள்ளிவிட்டதானது புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது என்று கூறியிருந்தார் (வசனம் 11). புறஜாதியாரில் சிலர், தேவன் தங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்காகவே யூதர்களைத் தள்ளியிருந்தார் என்று முடிவு செய்திருக்கலாம் (வசனம் 19ஐக் காணவும்). பல நூற்றாண்டுகளாக, யூதர்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களினமாக இருந்தனர் - அவர்கள் தங்களைப் புறஜாதியாரைக் காட்டிலும் மேன்மையானவர்கள் என்று கருதினர். இப்போது சூழ்நிலை மாறித்திரும்பி இருந்தது, மற்றும் புறஜாதியார் தாங்கள் யூதர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையானவர்கள் என்று நினைக்கும்படி சோதிக்கப்பட்டனர்.

பவுல் ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தில் இந்தக் குறிப்பிட்ட பிரச்சனையை எடுத்துரைத்தது ஏன் என்று நாம் அறிவதில்லை. ரோமாபுரியிலிருந்த சபையில், புறஜாதியாருக்கும் யூதர்களுக்குமிடையில் நிலவிய இறுக்கத்தைப் பற்றிப் பவுல் அறிய வந்தார் என்பது ஒரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது மற்றும் அவர் அந்தச் சூழ்நிலையைக் கையாளும்படி இதை எழுதினார்.¹ முழுமையாகக் கண்ணோக்கினால், ரோமாபுரியிலிருந்த சபையின் ஆவிக்குரிய நிலை நன்றாக இருந்தது (காண்க 1:8), ஆனால் எந்த சபையும் பூரணப்பட்டதாக இருப்பதில்லை; முன்னேற்றம் ஏற்படுத்தப்படக்கூடிய பகுதிகள் உள்ளன. பவுல், ரோமாபுரிப் பேரரசு முழுவதிலும் சென்றிருந்ததில், அவர் மற்ற சபைக்குழுமங்களில் இந்தப்பிரச்சனை இருப்பதைக் கவனித்து, ரோமாபுரியில் இந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்ப்பதற்காக அறிவுறுத்துதலை உள்ளடக்கினார் என்பது இன்னொரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது. ஒருவேளை பரிசுத்த ஆவியானவர், நாம் யாவருமே மற்றவர்களைவிட மேலானவர்கள் என்று நமக்குள் உணராதபடிப் பலத்த எச்சரிப்பு தேவை என்பதை அறிந்திருந்தார், எனவே அவர் இன்றைய நாள்வரைக்கும் நமக்காகப் பாதுகாத்து வைக்கப்படும்படி இவ்வார்த்தைகளைப் பேசும்படிப் பவுலை ஏவினார்.

நமது தற்போதைய வேதபாட வசனப்பகுதியில், பாவங்களில் மிகப்பொதுவான ஒன்றைப் பவுல் கையாண்டார்: மனமேட்டிமை. மனமேட்டிமை என்பது, “மற்ற பாவங்கள் யாவும் வளருகிற நிலம்” என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது.² C. S. லூயிஸ் என்பவர் மனமேட்டிமையைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறினார்:

உலகிலுள்ள எந்த மனிதரும் தப்பிக்கமுடியாமல் இருக்கும் ஒரு பிடிப்பு உள்ளது; இது உலகிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களிடத்தில் இதைக் காணும்போது வெறுக்கும் விஷயமாக உள்ளது; மற்றும் கிறிஸ்தவர்களைத் தவிர எந்த மனிதரும், தாங்கள் குற்றத்தில் உள்ளனர் என்று எப்பொழுதாவது கற்பனை செய்வதற்கே கடினமான விஷயமாக உள்ளது. மக்கள் தாங்கள் மோசமான குணமுடையவர்களாக இருப்பதாக, அல்லது பெண்களைப் பார்த்துத் தலையைத் திருப்ப முடியாதிருப்பதாக அல்லது மதுபானம் அருந்தாதிருக்க முடியாதிருப்பதாக, அல்லது தாங்கள் கோழைகளாக இருப்பதாகக்கூட ஒப்புக்கொள்வதைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கிறிஸ்தவ ரல்லாத யாரேனும் ஒருவர் இந்தக் குற்றம் தம்மிடம் இருப்பதாக ஒப்புக் கொண்டதை நான் எப்போதாவது கேள்விப்பட்டதாக நினைவில் இல்லை. ... ஒரு மனிதரை பிரபலமற்றவராக்கும் விஷயத்தில் தவறு எதுவும் இல்லை, மற்றும் நாம் நம்மைக்குறித்து அதிகம் உணர்வுள்ளவர்களாக இருப்பதில் தவறு எதுவும் இல்லை. அதை நாம் நமக்குள் அதிகமாகக் கொண்டிருக்கும் அளவுக்கு, நாம் மற்றவர்களை அதிகமாக வெறுப்பவர்கள் ஆகிறோம்.³

நீதிமொழிகள் 16:18ல் “அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை”⁴ என்று வாசிக்கிறோம். நாம் அதை “விழுதலுக்கு முன்னானது அகந்தை” என்று சுருக்கியிருக்கிறோம். நான் அந்தவார்த்தைகளைக் கேள்விப்படும்போது, கர்வம் நிறைந்த தவளை ஒன்றின் கதையைப் பற்றி நான் நினைக்கிறேன். அந்தத் தவளை, இரு வாத்துகளுடன் நண்பராயிற்று. ஒருநாள், அவைகள் வசித்துவந்த குளம் வற்றிப்போயிற்று. வாத்துக்களால் ஒரு புதிய குளத்திற்குப் பறந்து செல்ல முடிந்தது, ஆனால் அவர்களின் நண்பனான தவளையைப் பற்றிய விஷயம் என்னவாக இருந்தது? வாத்துக்கள் தங்களின் இரு அலகுகளுக்குமிடையில் ஒரு குச்சியுடன் பறந்து செல்வது என்றும் அந்தத் தவளை தனது வாயினால் அந்தக் குச்சியைப் பிடித்து அதில் தொங்கிக்கொள்வது என்றும் முடிவாயிற்று. அவைகள் பறந்து சென்று கொண்டிருந்தபோது, ஒரு விவசாயி மேல் நோக்கி அவைகளைப் பார்த்தான். அவன், “என்ன ஒரு புத்தி சாலித்தனமான செயல்திட்டம்! அதைச் சிந்தித்துக் கொடுத்தது யார்? என்று நான் ஆச்சரியப்படுகிறேன்” என்றான். உடனே அந்தத் தவளை, “நான்தான் அதைச் செய்தேன்” என்று [வாயைத் திறந்து] கூறியது. ... “விழுதலுக்கு முன்னானது அகந்தை.”

சில வேளையில், அனேகமாக நாம் யாவருமே, மனமேட்டிமை என்ற பிரச்சனையுடன் போராட வேண்டியவர்களாகவே இருந்திருக்கிறோம். இந்தப் பாடத்தினூடே நாம் கடந்துகொண்டிருக்கையில், பவுலின் நாட்களிலிருந்த புறஜாதியார் மீது மாத்திரம் கவனம் குவிப்பவர்களாக இராமல்; மாறாக, நமது சொந்த இருதயங்களை நாம் ஆய்வுசெய்வோமாக. இந்த வேத பாட வசனப்பகுதியானது, முதல் நூற்றாண்டுப் புறஜாதிக்கிறிஸ்தவர்கள் - மற்றும் நாமும்கூட - மனமேட்டிமையாக இருக்க முகாந்தரம் இல்லை என்று நிலைநாட்டுகிறது.

ஏனென்றால் யூதர்களைப் புறக்கணித்தது இறுதியானதாக இருக்கவில்லை (11:13-16)

ஒரு தனிப்பட்ட செய்தி

பவுல், “புறஜாதியாராகிய உங்களுடனே பேசுகிறேன்” என்று கூறியதோடு நமது வேதபாட வசனப்பகுதி தொடங்குகிறது (வசனம் 13அ). இவ்விடத்திலிருந்து இந்த அதிகாரத்தின் முடிவு வரையில், அவரது குறிப்புகள் புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு விசேஷமாகக் கூறப்பட்டன.

யூதர்களை [தேவன்] புறக்கணித்திருந்தது இறுதியானதாக இருக்கவில்லை என்பதால், இந்தப் புறஜாதியார் மனமேட்டிமை கொண்டிருக்க முகாந்தரம் எதுவும் இல்லை என்பதை அறியவேண்டும் என்று அவர் [பவுல்] முதலாவதாக விரும்பினார். தேவன் இன்னமும் யூதர்கள் மீது அக்கறை கொண்டிருந்தார் மற்றும் அவர்கள் தங்கள் முரட்டாட்டத்திலிருந்து மனந்திரும்பி இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டால், அவர்களைத் திரும்பவும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தேவன் தயாராக இருந்தார். பவுல், “புறஜாதிகளுக்கு நான் அப்போஸ்தலனாயிருக்கிறதினாலே, [காண்க 1:1, 7: 15:15] என் இனத்தாருக்குள்ளே நான் வைராக்கியத்தை எழுப்பி, அவர்களில் சிலரை இரட்சிக்க வேண்டுமென்று, என் ஊழியத்தை மேன்மைப்படுத்துகிறேன்” என்று கூறினார் (11:13ஆ, 14). “மேன்மைப்படுத்துகிறேன்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள (dox-azo என்ற) கிரேக்க வார்த்தை, “மகிமைப்படுத்த” என்ற நேரடி அர்த்தம் கொண்டுள்ளது. பவுலின் முதன்மையான ஊழியம் புறஜாதியாருக்கான தாகவே இருந்தது, ஆனால் அவர் தமது சகநாட்டவர்கள் பற்றி ஆழ்ந்த கவலை யுள்ளவராக இருந்தார் (காண்க 9:1-3; 10:1) மற்றும் யூதர்களும் மனமாற்றப் படும்போது தமது ஊழியம் “மகிமைப்படும்” என்று கருதினார்.

13 மற்றும் 14ம் வசனங்களில் பவுல் மீண்டும், மேசியாத்துவ ராஜ்யத்தின் பயன்களைப் புறஜாதிகள் மகிழ்வுடன் அனுபவிப்பதை யூதர்கள் காணும்போது, அவர்கள் அதே ஆசீர்வாதங்களைப் பெற - எனவே இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ளும்படி கடந்து வர - “வைராக்கியத்தினால்” (ஒரு வலிவான விருப்பத்தினால்) நிரப்பப்படுவார்கள் என்ற தமது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார்.⁵ அவர் யூதர்கள் மொத்தமாக மனம்மாற்றம் அடைவதை முன்னெதிர் நோக்கவில்லை, ஆனால் அவர் “சிலராவது இரட்சிக்கப்படுவார்கள்” என்று நம்பினார்⁶ (1 கொரிந்தியர் 9:20, 22 உடன் ஒப்பிடவும்).

தொடர்ந்து அவர், “[தேவன்] அவர்களை[யூதர்களை]த் தள்ளிவிடுதல் உலகத்தை ஒப்புரவாக்குதலாயிருக்க, அவர்களை [யூதர்களைத் தேவன்] அங்கீகரித்துக்கொள்ளுதல் என்னமாயிராது; மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது போலிருக்கும்ல்லவோ?” (ரோமர் 11:15). 14 மற்றும் 15ம் வசனங்களில், நாம் “தேவன் பாவிகள்மீது நம்பிக்கை இழந்துவிடுகிறாரா? (11:1-12)” என்ற பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த நிகழ்ச்சிகளின் வரிசையைத் திரும்பவும் கொண்டிருக்கிறோம். யூதர்கள் சவிசேஷத்தைப் புறக்கணித்தபோது, அவர்கள் தேவனால் தள்ளிவிடப்பட்டனர். இது சவிசேஷத்தைப் புறஜாதியாருக்குப் பிரசங்கிக்கச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தது, இதனால் சவிசேஷத்திற்குப் பதில்செயல் செய்த புறஜாதியாரில் (இரட்சிப்பு) ஒப்புரவாகுதல் விளைந்தது

(வசனம் 15). புறஜாதியார் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைக் காணும் யூதர்கள், தாங்களும் இரட்சிக்கப்பட விரும்புவார்கள் என்று பவுல் நம்பினார் (வசனம் 13).

(தேவனால்) யூதர்கள் தள்ளிவிடப்படுதல்

(தேவனால்) புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

(தேவனால்) யூதர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

அது நடைபெற்றால், “[தேவன்] அவர்களை அங்கீகரித்துக்கொள்ளாதல் என்னமாயிராது;⁷ மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானதுபோலிருக்கு மல்லவோ?” (வசனம் 15ஆ). பவுல், “மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது” என்ற வார்த்தைகளை, யூதர்கள் இரட்சிக்கப்பட்டிருத்தலுக்கு, மனதைத் தாக்கும் ஒப்புவமையாகப் பயன்படுத்தினார் (வசனம் 13). அவர் சரீர உயிர்த்தெழுதலுக்கு மாறாக ஆவிக்குரிய உயிர்த்தெழுதலைத் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் (காண்க ரோமர் 6:4, 5). ஊதாரி மகன் திரும்பிவந்தபோது, “என் குமாரனாகிய இவன் மரித்தான், திரும்பவும் உயிர்த்தான்” என்று கூறிய அவனுடைய தந்தையைப் பற்றிய நினைவு எனக்கு வருகிறது (லூக்கா 15:24அ).

11ம் வசனத்தைச் சிலர் கிறிஸ்துவின் மறுவருகைக்குச் சற்றே முன்னதாக நடக்கும் விஷயங்கள் என்று வலியுறுத்தும் வகையில் விளக்கி உரைக்கின்றனர். அவர்கள் 15ம் வசனத்தின் “மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது” என்பது இயேசுவின் மறுவருகையின்போது, மனிதகுலத்தில் மரித்த எல்லாருடைய, சரீரப்பிரகாரமான உயிர்த்தெழுதலைக் குறிக்கிறது என்று முடிவுசெய்கின்றனர். இருப்பினும், லியோன் மோரீஸ் என்பவர், “இவ்விடத்தில் பவுல் பயன்படுத்துகிற வார்த்தைகள், பொதுவான உயிர்த்தெழுதலைக் குறிப்பதற்கு வேறு எவ்விடத் திலும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை” என்று குறிப்பிட்டார்.⁸ வால்ட்டர் W. வெஸ்லெல் என்பவர், “இதன் சந்தர்ப்பப்பொருளானது சரீர உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய எந்தக் கருத்தையும் அறிவிப்பதில்லை” என்று குறிப்பிட்டார்.⁹ வில்லியம் ஹென்ரிக்ஸென் என்பவர், ரோமர் 11:15க்கு முந்திய மற்றும் பிந்திய வசனங்களின் பொருளடக்கத்தைச் சுட்டிக்காண்பித்து, “ஆகையால் இது உலக வரலாற்றின் முடிவில் நடைபெற இருப்பதாக, ‘அவர்கள் ... மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் பெறுதல்’ என்பதற்கான இடையீட்டுக் குறிப்பாகச் சிலரால் எதிர்பார்க்கப்படும் விளக்கப்படுத்துதலாக இருக்காது” என்று முடிவுசெய்தார்.¹⁰

பவுல் உலகத்தின் முடிவைப் பற்றியல்ல, ஆனால் அவரது நாட்களின் நிகழ்வுகள் தொடர்பாகப் பேசினார். அவர் சகயூதர்களின் இரட்சிப்பைக் கருதுகையில், “மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானது” என்பது அவரது சிந்தைக்கு வந்த மிகப்பொருத்தமான உருவகப் பேச்சாக இருந்தது. இதேபோன்ற ஒரு ஒப்புவமைக்கு, இஸ்ரவேல் மீளக்கட்டுவிக்கப்படுதல் பற்றி எசேக்கியேலின் விரிவான உருவகத்தைக் காணவும் (எசேக்கியேல் 37:1-14).

நாம் 16ம் வசனத்திற்குக் கடந்து செல்வதற்குமுன், 12 மற்றும் 15ம் வசனங்களை ஒப்பிடுவதில் மதிப்பு இருக்கலாம். 12ம் வசனம், “[யூதர்களுடைய] அவர்களுடைய தவறு உலகத்திற்கு ஐசுவரியமும், அவர்களுடைய குறைவு புறஜாதி களுக்கு ஐசுவரியமுமாயிருக்க, அவர்களுடைய நிறைவு எவ்வளவு அதிகமாய் அப்படியிருக்கும்!” என்று கூறுகிறது. 15ம் வசனத்தில், “அவர்களை யூதர்களைத் தள்ளிவிடுதல் உலகத்தை ஒப்புரவாக்குதலாயிருக்க, அவர்களை அங்கீகரித்துக் கொள்ளுதல் என்னமாயிராது; மரித்தோரிலிருந்து ஜீவன் உண்டானதுபோலிருக்கு மல்லவோ?” என்றுள்ளது. 12ம் வசனம் யூதர்கள் செய்திருந்ததைப்பற்றியதாக இருக்கையில், 15ம் வசனம் அவர்கள் செய்திருந்தவற்றின் விளைவைப் பற்றியதாக வுள்ளது. இப்போது, நாம் இவ்விரு வசனங்களையும் ஒன்றாக இடுவோமாக: யூதர்களின் மீறுதலும் தவறும் (வசனம் 12) அவர்கள் தேவனால் புறக்கணிக்கப்படுதலை விளைவித்திருக்கையில் (வசனம் 15), அவர்களின் “நிறைவேற்றம்” அவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதலை விளைவித்தது (வசனம் 15). 11:12 பற்றிய நமது கலந்துரையாடலில் குறிப்பிடப்பட்டபடி, “நிறைவேற்றம்” என்ற வார்த்தையானது அந்த சந்தர்ப்பப்பொருளில், தேவனுடைய தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதைப் பற்றியதாக உள்ளது. அது சிலர் முன் மொழிவதைப் போன்று, கற்பனையான “எண் நிரப்புதல்” என்றிருப்பதில்லை.¹¹

(தேவனால்) யூதர்கள் தள்ளிவிடப்படுதல்

(தேவனால்) புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

(தேவனால்) யூதர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுதல்

எரிச்சலைத் தூண்டும் ஒப்புவமைகள்

16ம் வசனத்தில், பவுல் யூதர்கள் கர்த்தரிடம் திரும்புதல் தொடர்பாக இரண்டு ஒப்புவமைகளைப் பயன்படுத்தினார். முதலாவது, அவர் சடங்காச்சாரமான விவரிப்பு ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார்: “மேலும் முதற்பலனாகிய மாவானது¹² பரிசுத்தமாயிருந்தால், பிசைந்தமா முழுவதும் பரிசுத்தமாயிருக்கும்” (வசனம் 16அ). NIV வேதாகமத்தில், “If the part of the dough offered as first-fruits is holy, then the whole batch is holy” என்றுள்ளது. பழைய ஏற்பாட்டில், அறுக்கப்பட்ட தானியத்தின் முதற்பலனிலிருந்து செய்யப்பட்ட மாவின் பகுதியானது கர்த்தருக்கென்று அர்ப்பணிக்கப்பட்டது (காண்க எண்ணாகமம் 15:17-21). இந்தச் செயலானது, அதை அர்ப்பணித்தவரால் [அது எதிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதோ, அந்த] மாவு முழுவதையும் பயன்படுத்தக்கூடும்படிக்கு அதை அர்ச்சித்தது (பரிசுத்தப்படுத்தியது). ரோமர் 11:16ல் பவுலின் இரண்டு ஒப்புவமைகளும் இணையானவைகளாக இருந்தால், மற்றும் “முதற்பலனாகிய மாவு” என்பது “வேர்” என்பதைப் போன்றதாகவே உள்ளன என்றால், “முதற்

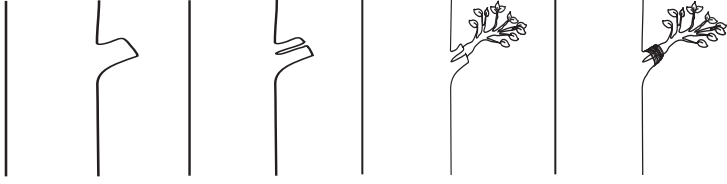
பலனாகிய மாவு” என்பது அனேகமாக, யூதத்துவ முற்பிதாக்களை - விசேஷமாக ஆபிரகாமை - குறிப்பதாக இருக்கிறது. முற்பிதாக்கள் பரிசுத்தமானவர்களாக இருந்தால், தேவனும் அவர்களின் “உண்மையான” சந்ததியாரை (அவர்களுடைய விசுவாசத்தின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றியவர்களை) பரிசுத்தமானவர்களாகக் கருதினார்.

அடுத்ததாகப் பவுல் விவசாயரீதியான விவரிப்பு ஒன்றைப் பயன்படுத்தினார்: “வேரானது பரிசுத்தமாயிருந்தால், கிளைகளும் பரிசுத்தமாயிருக்கும்” (வசனம் 16ஆ). “வேர்” என்றால் என்ன (அல்லது யார்) என்பது பற்றிக் கருத்து வேற்றுமைகள் சில உள்ளன. சிலர் இந்த வேர் என்பது தேவனே என்று கூறுகின்றனர். மற்றவர்கள் இது தேவனுடைய மீட்பின் திட்டம் என்று நம்புகின்றனர். இந்த ஒப்புமையை மொத்தமாக (வசனம் 16ஆ-24) ஆழ்ந்து சிந்திக்கையில், “வேர்” என்பதை “பிதாக்கள் [முற்பிதாக்கள்]” (காண்க வசனம் 28) - விசேஷமாக, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைத் தொடக்கத்தில் பெற்றுக் கொண்ட ஆபிரகாம் - என்ற வகையில் புரிந்துகொள்ளுதல் மிகச் சிறந்ததாக இருக்கலாம். இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட தேர்ந்துகொள்ளுதல்களில் பிரதான முரண்பாடு எதுவும் இல்லை: தேவன் தமது விலைமதிப்புமிக்க வாக்குத்தத்தங்களை ஆபிரகாமுக்கும் மற்ற முற்பிதாக்களுக்கும் கொடுத்தபோது, தேவனுடைய மீட்பின் திட்டம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பவுல், ஆபிரகாமைத் தமது சிந்தையில் முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தார் என்றால், 16ம் வசனத்தின் கடைசிப் பகுதி பின்வருவது போன்ற சில விஷயங்களை அர்த்தப்படுத்துகிறது எனலாம்: “வேரானது [ஆபிரகாம்] பரிசுத்தமாயிருந்தால், கிளைகளும் [தகப்பனாகிய ஆபிரகாம் ... அடைந்த விசுவாசமாகிய அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறவர்களாயிருக்கிறவர்கள் 4:12] பரிசுத்தமாயிருக்கும்.”

13 முதல் 16 வரையிலான வசனங்களில் பவுல், முந்திய பகுதியில் முடிந்த சத்தியத்தை வலியுறுத்தத் தொடர்ந்தார்: யூதர்களைத் தள்ளிவிட்டது என்பது இறுதியானதாக இருக்கவில்லை. இரட்சிப்பின் கதவுகள் இன்னமும் யூதர்களுக்குத் திறந்திருந்தபடியால், அந்தக் கதவினுடே அடியெடுத்து வைத்திருந்த புறஜாதியார் தங்களை மேன்மையானவர்கள் என்று எண்ணிக்கொள்ள அடிப்படை எதையும் கொண்டிராதிருந்தனர்.

ஏனென்றால் புறஜாதியார் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது அவர்களுக்குத் தகுதியானதாக இருக்கவில்லை (11:17, 18)

புறஜாதியாருக்குத் தேவன் செய்திருந்ததைப் பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தகுதியானவர்களாக இருக்கவில்லை என்பது அவர்கள் மேட்டிமையாக உரை முகாந்தரமில்லாதிருந்தமைக்கு இரண்டாவது காரணமாகும்; கிருபையின் அடிப்படையிலேயே அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தனர். இந்த சத்தியத்தைப் பவுல் அடிக்கடி அறிவித்திருந்தார் (எடுத்துக்காட்டாக, 3:24ல்), ஆனால் இவ்வளையில் அவர் இந்த ஆய்வுக் கருத்திற்கு, வழக்கத்திற்கு மாறாக ஒரு அணுகுமுறையை - எதிர்பாராத திசைதிருப்பமாக இருந்த, வழக்கத்திற்கு மாறான ஒரு அணுகுமுறையை - பயன்படுத்தினார்.

1. கிளைமுறிக்கப்படுதல்

2. தூர்
பிளக்கப்படுதல்

3. கிளை
நுழைக்கப்படுதல்

4. ஒன்றாய்க்
கட்டப்படுதல்

ஒரு ஒப்புமை

16ம் வசனத்தில் “வேர்” மற்றும் “கிளைகள்” என்பதற்கான பவுலின் குறிப்பு, ஒரு ஒலிவ மரத்தில் கிளைகள் ஒட்டப்படுதல் பற்றிய விரிவாக்கப்பட்ட ஒப்புமையைப்¹³ பயன்படுத்தும்படி அவரைத் தூண்டியது. அவர், “சில கிளைகள் முறித்துப்போடப்பட்டிருக்க, காட்டொலிவமரமாகிய நீ அவைகள் இருந்த இடத்தில் ஒட்டவைக்கப்பட்டு, ஒலிவமரத்தின் வேருக்கும் சாரத்துக்கும் உடன்பங்காளியாயிருந்தாயானால்,” என்று தொடங்கினார் (11:17). பவுலின் வாசகர்கள் ஒலிவமரங்களுக்கு நன்கு பழக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தனர், ஆனால் நம்மில் பலர் அப்படியிருப்பதில்லை. அவரது விவரிப்பைப் புரிந்துகொள்ள, நாம் ஒலிவ மரங்கள் மற்றும் ஒட்டுவைத்தல் பற்றிய சில விஷயங்களை அறிந்துகொள்வது அவசியமாக உள்ளது. மத்தியதரைக்கடலைச் சுற்றிலுமிருந்த எல்லா இடங்களிலும், சாம்பல்பச்சை நிற இலைகள் கொண்ட ஒலிவ மரங்கள் காணப்பட முடிந்தது. ஒலிவக் கனிகள் சமையலுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் எண்ணெய், மருத்துவப் பயன்கள் மற்றும் பிற நோக்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு முதன்மை ஆதாரமூலமாக இருந்தன. காட்டு ஒலிவ மரங்கள், பயிரிடப்பட்ட ஒலிவ மரங்களைப் பார்க்கிலும் அதிக கடினமாக இருந்தன, ஆனால் பயிரிடப்பட்ட ஒலிவமரங்கள் பெரிய மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஒலிவக் கனிகளை உற்பத்தியாக்கின.

ஒட்டுச்சேர்த்தல் என்பது இருவகையான தாவரங்களை ஒன்றிணைக்கும் செயல்முறையாக உள்ளது. இது ஒரு தனித்தன்மை வாய்ந்த செய்முறையாகும், இதில் ஒரு மரத்திலிருந்து, ஒருசில அங்குலம் நீளம் கொண்ட தூர்ப்பகுதி மாத்திரம் விடப்பட்டு, ஒரு கிளை வெட்டி எடுக்கப்படுகிறது. அடுத்ததாக, இன்னொரு மரத்திலிருந்து ஒரு சிறுகிளை வெட்டி எடுக்கப்பட்டு, அந்தக் கிளையின் வெட்டப்பட்ட முனையானது ஒரு ஆப்புவுடிவமாக உருப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த ஆப்பானது, முதல் மரத்தின் தூர்ப்பகுதியில் பிளப்பு ஏற்படுத்தி உள் நுழையும்படி திணிக்கப்படுகிறது, மற்றும் இந்த மரத்தையும் ஒட்டப்பட்ட கிளையையும் ஒன்றாக வளர ஊக்குவிக்கும்படி, இணைப்பானது இறுக்கமாகக் கட்டப்படுகிறது. ஒட்டுதல் என்பது எப்போதுமே ஒரு ஆரோக்கியமான கிளையை விளைவிப்பதில்லை; ஆனால் ஏற்ற வகையில் செய்யப்பட்டால், இது அடிக்கடி வெற்றிகரமானதாக உள்ளது.

ஒலிவ மரங்களைப் பொறுத்தமட்டில், காட்டு ஒலிவமரத்தின் பலத்திலிருந்து பயனடையக்கூடும்படி, அம்மரங்களில், பயிரிடப்பட்ட ஒலிவமரத்தின் ஒட்டுக் கிளைகள் ஒட்டப்படுவதுண்டு. காட்டு ஒலிவமரத்தின் கிளைகள் பயிரிடப்பட்ட ஒலிவ மரத்தில் மிக அரிதாகவே ஒட்டப்பட்டன.¹⁴ இருந்தபோதிலும், அது

பவுலின் நோக்கத்திற்கு மிகச்சிறப்பாகப் பொருந்திற்று, எனவே அவர் (அவரது சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவதென்றால்) “சபாவத்திற்கு விரோதமாய்” ஒரு செயல்முறையைப் பற்றி எழுதினார் (வசனம் 24).

வேதபாட வசனப்பகுதியினூடாக நாம் செயல்படுகையில், பயிரிடப்பட்ட ஒலிவமரம் ஒன்றை உங்கள் சிந்தையில் சித்தரித்துக்கொள்ளுங்கள். அந்த மரம் தேவனுடைய மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக, அது தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களாயிருந்த இஸ்ரவேல் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. பழைய ஏற்பாட்டில், ஒலிவமரமானது இஸ்ரவேலுக்கு அடையாளமாக இருந்தது (காண்க எரேமியா 11:16, 17; ஓசியா 14:4-6). தேவன் இஸ்ரவேலை “பயிரிட்டு” - அந்த மக்களினத்திற்கு விசேஷித்த கவனத்தைக் கொடுத்திருந்து - உலகத்தில் மேசியாவைக் கொண்டுவருவதற்கான தமது திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினார்.

ரோமர் 11:17, “சில கிளைகள் முறித்துப்போடப்பட்டிருக்க,” என்று தொடங்குகிறது (வசனம் 17அ). “தங்களுடைய அவிசவாசத்தினிமித்தம் முறித்துப் போடப்பட்ட” யூதர்களே முறித்துப்போடப்பட்ட கிளைகளாக இருந்தனர் (வசனம் 20). பெரும்பான்மையான யூத “கிளைகள்” இயேசுவில் விசவாசம் கொள்ள மறுத்ததினிமித்தமாக முறித்துப்போடப்பட்டிருந்தபடியால், “சில” என்பது தனிப்பட்ட வகையிலான கீழானகூற்றாக உள்ளது.

17ம் வசனம், “காட்டொலிவமரமாகிய நீ அவைகள் இருந்த இடத்தில் ஓட்ட வைக்கப்பட்டு,” என்று தொடருகிறது (வசனம் 17ஆ). “நீ” என்பது புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களைக் குறிப்பிடுகிறது (வசனம் 13). பழைய ஏற்பாட்டு காலத்தில், யூதர்கள் பெற்றிருந்தது போன்ற வலிவான கவனத்தைப் புறஜாதிகள் பெற்றிருக்க வில்லை என்பதால், அவர்களின் ஆதாரமூலம் “காட்டொலிவமரம்” (வசனம் 24) என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், இப்போது புறஜாதிகள், தேவனுடைய நிறைவான திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றில் பங்கேற்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டிருந்தனர். இயேசுவையும் அவரது வழியையும் ஏற்றுக் கொண்ட புறஜாதிகள், விசவாசித்திருந்த யூதர்கள் “மத்தியில் ஓட்ட வைக்கப்” பட்டிருந்தனர்.

17ம் வசனம், “ஒலிவமரத்தின் வேருக்கும் சாரத்துக்கும் [விசவாசித்த யூதர்களுடன்] உடன்பங்காளியாயிருந்தாயானால்,” என்று முடிக்கிறது (வசனம் 17இ). 16ம் வசனத்தில் உள்ளதுபோலவே, “வேர்” என்பது முற்பிதாக்கள் - குறிப்பாக, தேவனுடைய வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட ஆபிரகாம் - என்று நினைக்கப்பட முடியும். கிரேக்க வசனத்தில், “வேரின் கொழுமை” என்றுள்ளது (KJV வேதாகமத்தில் காணவும்). இவ்விடத்தில், வேரிலிருந்து அடிமரத்திற்கும் பின்பு கிளைகளுக்கும் ஓடுகிற “சத்துரட்டமான சாரம்” என்பதைக் குறிக்கிறது.

நடைமுறைப் பயன்பாடு

பவுல் நடைமுறைப் பயன்பாட்டை ஏற்படுத்தத் தயாராக இருந்தார். அவர் தமது புறஜாதி வாசகர்களுக்கு, “நீ அந்தக் கிளைகளுக்கு விரோதமாய்ப் பெருமைபாராட்டாதே” என்று கூறினார் (வசனம் 18அ). “பெருமை பாராட்டுதல்” என்பது, *katakauchaomai* என்ற வார்த்தையிலிருந்து வருகிறது (*kauchaomai*, என்பது, “மேன்மையாக்குதல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது) *kata* என்பதால் பெலப்படுத்தப்படுகிற வார்த்தையுமாக உள்ளது. KJV வேதாகமத்தில்

“விரோதமாய் மேன்மைபாராட்டாதே” என்றுள்ளது. “கிளைகள்” என்பது “தங்கள் அவிசவாசத்திற்காக முறித்துப்போடப்பட்டிருந்த” யூதர்களை மாத்திரம் அர்த்தப்படுத்தக்கூடும் (வசனம் 20), ஆனால் இந்தக்குறிப்பானது, அனேகமாக - “சபாவக்கிளைகளை” (வசனம் 21), உள்ளடக்கியதாக - யூதர்களைப் பொதுவாகக் குறிப்பதாக இருக்கலாம், அதாவது, இது இன்னமும் “மரத்தில்” இருந்த யூதக்கிறிஸ்தவர்களையும் குறிப்பிடலாம். அறிமுகவுரையில் குறிப்பிட்டபடி, யூதர்கள் கடந்தகாலத்தில் புறஜாதியாருக்கு விரோதமாகப் பெருமைபாராட்டியிருந்தனர்; ஆனால் இப்போது சூழ்நிலை தலைகீழாக மாற்றப்பட்டது. பெருமைகொண்ட ஒரு புறஜாதியார், ஒரு யூதரிடம் “தேவன் உங்களைத் தள்ளிவிட்டு எங்களை ஏற்றுக்கொண்டார்!” என்று கூறுவதைக் கற்பனை செய்வது சுலபமாக உள்ளது.

பவுல், “பெருமைபாராட்டுவாயானால், நீ வேரைச் சுமக்காமல், வேர் உன்னைச் சுமக்கிறதென்று நினைத்துக்கொள்” என்று தொடர்ந்ததில் (வசனம் 18ஆ), அவர் புறஜாதியாருடைய மேட்டிமையில் துளையிட்டார். உணவுச்சாறு கிளைகளிலிருந்து வேருக்கல்ல, ஆனால் வேரிலிருந்தே கிளைகளுக்கு ஓடிற்று. புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களிடத்தில், செயல்விளைவில் பவுல், “உங்கள் கடந்த காலத்திலிருந்து யூதர்கள் எந்தப் பயனும் அடையவில்லை. மாறாக, நீங்கள் யூதர்களுடைய மாம்சப்பிரகாரமான முன்னோர்களிடத்தில் நீண்டகாலத்திற்கு முன்பு தரப்பட்ட வாக்குத்தத்தங்களிலிருந்து பயனடைகிறீர்கள்” என்று கூறினார். புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்கள், தாங்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவித்த ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள், யூத மண்ணில் வேர்கொண்டிருந்தன என்பதை உணர்ந்தறிய வேண்டியதாக இருந்தது. சமாரியப் பெண்ணிடத்தில் இயேசு, “இரட்சிப்பு யூதர்கள் வழியாய் வருகிறது” என்று கூறியிருந்தார் (யோவான் 4:22).

ரோமருக்கு எழுதிய நிருபத்தின் இப்பகுதியை எழுதியதில், பவுல் தமது புறஜாதி வாசகர்கள் தாழ்மையாயிருக்கும்படி நாடினார். அவர்கள் மகிழ்வுடன் அனுபவித்த ஆசீர்வாதங்களுக்கு அவர்கள் தகுதியுடையவர்களாகவும் சிறப்புத்தகுதியுடையவர்களாகவும் இருக்கவில்லை. தேவன் கிருபையினால் அவர்களை “ஓட்டவைத்து” மற்றும் யூத மக்களினத்தின் மூலமாக அவர் செயல்படுத்திய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றின் பாகமாக்கியிருந்தார். புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்கள் மேட்டிமை கொண்டிருப்பதற்கு எந்த முகாந்தரமும் கொண்டிருந்ததில்லை.

ஏனென்றால் புறஜாதியாரை ஏற்றுக்கொண்டது மாற்றக்கூடாததாக இருக்கவில்லை (11:19-22)

ஒரு முறையீடு (வசனங்கள் 19, 20அ)

பவுல் புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களிடமிருந்து ஒரு மறுப்புரையை முன்னெதிர் நோக்கினார்: “நான் ஓட்டவைக்கப்படுவதற்கு [ina, “அதற்காக”] ‘அந்தக் கிளைகள் முறித்துப்போடப்பட்டதென்று சொல்லுகிறாயே’ ” (வசனம் 19). இந்த மறுப்புரையின் வார்த்தை அமைப்பு, புறஜாதியாருக்கு இடம் ஏற்படுத்துதல் என்ற காரணத்திற்காகவே யூதர்கள் “முறித்துப் போடப்பட்டிருந்தனர்” என்று

புறஜாதியாரில் சிலர் நினைத்தனர் என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. அது உண்மையாக இருக்கவில்லை. யூதர்கள் விசுவாசிக்கத் தவறியதாலேயே முறித்துப் போடப்பட்டிருந்தனர் (வசனம் 20). ஒவ்வொரு யூதரும் விசுவாசித்திருந்தாலும், விசுவாசிக்கும் புறஜாதியாருக்கு “மரத்தில்” இடம் இருந்திருக்கும்.

விஷயம் அப்படியிருக்கையில், 20ம் வசனத்தில் பவுலின் பதில், நேர் மறையாக அல்ல, ஆனால் எதிர்மறையாக இருக்க வேண்டும் என்று நாம் எதிர்பார்ப்போம் - ஆனால் அவ்வசனம் அடிப்படையில் “நல்லது” அல்லது “நன்று” என்று அர்த்தப்படுகிற kalos என்ற வார்த்தையைக் கொண்டு தொடங்குகிறது (KJV மற்றும் தமிழ் வேதாகமங்களில் காணவும்). NASB சொற்றொடராக்கத்தை நாம் பயன்படுத்தினால், பவுல், “மிகவும் சரி” என்பதை ஒரு முரண்பாட்டின் தொடுகையுடன் கூறுவதை நாம் சித்தரிக்கலாம்.¹⁵ ஒருவேளை அவர் முந்திய கூற்றின் ஒருபகுதியை மாத்திரம் ஒப்புக்கொண்டிருக்கலாம்: யூதர்கள் முறிக்கப்பட்டுப் புறஜாதியார் ஒட்டவைக்கப்பட்டிருந்தனர். அது 20ம் வசனத்தின் முதற்பகுதியைப் பின்வருவதுபோன்று வாசிக்கச் செய்யலாம்: “கிளைகள் முறித்துப்போடப்பட்டன என்பது உண்மையே, ஆனால் அது நீ ஒட்டவைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகச் செய்யப்படவில்லை. மாறாக, அவர்கள் விசுவாசியாதபடியால் அவர்கள் முறித்துப்போடப்பட்டனர்” (SEB வேதாகமத்தில் காணவும்).

யூதர்கள், “தங்களின் அவிசுவாசத்தினால் முறித்துப்போடப்பட்டிருந்தனர்” ஆனால் புறஜாதியார் தங்கள் விசுவாசத்தினால் “நிலைநின்றனர்.” விசுவாசமே திறவுகோலாக இருந்தது. புறஜாதியாருடைய விசுவாசத்தின் நிமித்தமாக, அவர்கள் பயிரிடப்பட்ட ஒலிவமரத்தில் ஒட்டுவைக்கப்பட்டிருந்தனர், மற்றும் அவர்கள் தொடர்ந்து விசுவாசித்தபடியால் இப்போது அவர்கள் அதன் பாகமாக (“நின்றனர்”). NEB வேதாகமத்தில், “by faith you hold your place” என்றுள்ளது.

எச்சரிக்கை (வசனங்கள் 20ஆ-22)

அது நம்மை நமது பாடத்தின் ஆய்வுக்கருத்திற்குத் திரும்பவும் கொண்டு வருகிறது. பவுல் “மேட்டிமைச் சிந்தையாயிராமல் பயந்திரு” என்று கூறினார் (வசனம் 20ஆ). கிரேக்க வசனத்தில் இது, “Mind not high things” என்றுள்ளது. (Hupselos என்பது “உயர்வான” அல்லது “மேலான” என்றுள்ளதைக் குறிக்கிறது;¹⁶ KJV வேதாகமத்தில் காணவும்.) அடுத்த அதிகாரத்தில், பவுல் “உங்களில் எவனானாலும் தன்னைக்குறித்து எண்ண வேண்டியதற்கு மிஞ்சி¹⁷ எண்ணாமல்” என்று எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் புத்தி கூறினார் (12:3). இவ்விடத்தில் வலியுறுத்தப்பட்ட மொழிநடையில், செயல்விளைவில் பவுல், “மேட்டிமை யாயிராதீர்கள், ஆனால் பயந்திருங்கள்” என்று தமது புறஜாதி வாசகர்களுக்குக் கூறினார் (11:20).

(Phoebe என்பதிலிருந்து வந்துள்ள) “பயம்” என்பது அசைக்காத பயத்தையல்ல, ஆனால் அவிசுவாசத்தின் விளைகளைக் குறித்த பலமான, ஆரோக்கியமான பயத்தைக் குறிக்கிறது.¹⁸ தொடர்ந்து பவுல், “சுபாவக்கிளைகளைத் தேவன் தப்பவிடாதிருக்க, உன்னை [புறஜாதியாரையும் தப்பவிடமாட்டார்” என்று கூறினார் (வசனம் 21). யூதர்கள் விசுவாசியாததால் அவர்களைத் தேவன் “முறித்துப்போட்டார்.” விஷயம் அப்படியிருக்கும் என்றால், புறஜாதியார் தங்கள் விசுவாசத்தில் தொடர்ந்திருக்கத் தவறினால், அவர்களையும் முறித்துப்போடத்

தேவன் தயங்கமாட்டார்.

அடுத்த வசனம் தேவனுடைய பண்பின் இருபுறத்திற்குமான தனிச்சிறப்பான விவரிப்பைக் கொண்டு தொடங்குகிறது: “ஆகையால், தேவனுடைய தயவையும் கண்டிப்பையும் பார்” (வசனம் 22அ).¹⁹ வெஸ்ஸெல் என்பவர், “தேவனைப் பற்றிய போதுமான உபதேசம் எதுவும் இந்த இரண்டு கூறுகளையும் உள்ளடக்குவதாக இருக்க வேண்டும். நாம் அவரது இரக்கத்தைக் காணாதுவிடும்போது, அவர் ஒரு கடுமையான கொடுங்கோலராகக் காணப்படுகிறார்; நாம் அவரது கடுமையை [கண்டிப்பை] புறக்கணிக்கும்போது அவர் மட்டுமீறி அன்புகாட்டும் பிதாவாகக் காணப்படுகிறார்”²⁰ என்று எழுதினார்.

பவுல், “ஆகையால், தேவனுடைய தயவையும் கண்டிப்பையும் பார்; விழுந்தவர்களிடத்திலே [விசுவாசியாத யூதர்களிடத்திலே] கண்டிப்பையும், உன்னிடத்திலே [விசுவாசித்த புறஜாதியாரிடத்திலே] தயவையும் காண்பித்தார்” (வசனம் 22அ, ஆ). பின்பு அவர் பின்வரும் தெளிவான வார்த்தைகளைக் கூடுதலாகக் கூறினார்: “அந்தத்தயவிலே நிலைத்திருப்பாயானால் உனக்குத் தயவுகிடைக்கும்; நிலைத்திராவிட்டால் நீயும் வெட்டுண்டுபோவாய்” (வசனம் 22இ; என்னால் வலியுறுத்தப்படுகிறது). “அந்தத்தயவிலே நிலைத்திருப்பாயானால்” என்பது அவர்கள் தேவனுடைய தயவினால் பொழியப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களைத் தொடர்ந்து மகிழ்வுடன் அனுபவிப்பதற்கு விசுவாசம் நிறைந்தவர்களாக நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்பதைக் குறிக்கிறது. (வழக்கம்போல், “விசுவாசம்” என்பது இருதயத்திலிருந்து வருகிற கீழ்ப்படிதல் என்பதை உள்ளடக்குகிற முற்றான சொற்றொடராக உள்ளது [ரோமர் 6:17; காண்க 1:5; 6:26].)

டக்ளஸ் J. மூ என்பவர், “இவ்வசனமானது விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து நிலைத்திருத்தல் பற்றிப் புதிய ஏற்பாட்டில் வேறெங்கும் இருப்பவற்றைக் காட்டிலும் மிகவும் தீவிரமான எச்சரிக்கைகளைக் கொண்டுள்ளது” என்று எழுதினார்.²¹ புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்கள் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது மாற்றக்கூடாததாக இருக்கவில்லை என்பதால், அவர்கள் மேட்டிமை கொள்ள முகாந்தரம் எதுவும் இல்லாதிருந்தது. அவர்கள் “[தேவனுடைய] தயவில் தொடர்ந்து இருக்க”வில்லை என்றால், யூதர்களைப் போலவே அவர்களும் “முறித்துப்போடப்படுவார்கள்.” பீட்டர்சன் என்பவர் பின்வரும் பொழிப்புரையைக் கொடுத்தார்: “நீ இறந்த மரமாகிற வேளையிலேயே நீ அங்கிருந்து வெளியேறியவனாயிருக்கிறாய்” (MSG).

ஏனென்றால் யூதர்களை ஏற்றுக்கொள்ளாதல் இன்னமும் சாத்தியமுள்ளதாக இருந்தது (11:23, 24)

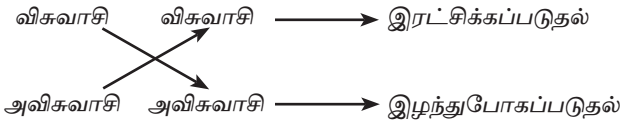
மனிதச் செயலாற்றல்

தேவனுடைய கிருபையைக் குறித்து, யூதர்கள் பழைய ஏற்பாட்டுக் காலங்களில் “உள்ளாக” இருந்தனர், மற்றும் மற்ற புறஜாதியார்கள் “புறம்பாக” இருந்தனர் (காண்க எபேசியர் 2:12). ரோமருக்கு இந்த நிருபம் எழுதப்பட்ட காலத்தில், பல புறஜாதியார்கள் “உள்ளாக” இருந்தனர் மற்றும் யூதர்களில் பெரும் பான்மையானவர்கள் “புறம்பாக” இருந்தனர். இருப்பினும், அந்தச் சூழ்நிலை மீண்டும் திரும்பக்கூடும். புறஜாதியார் “முறித்துப் போடப்பட”

கூடும் என்று கூறியபின்பு பவுல், “அன்றியும், அவர்கள் [யூதர்கள்] அவிசவா சத்திலே நிலைத்திராதிருந்தால் அவர்களும் ஓட்டவைக்கப்படுவார்கள்” என்று கூறினார் (வசனம் 23அ). யூதர்கள் ஒருக்காலும் திரும்பவந்து சேராத படிக்குத் தேவன் அவர்களை வெளியேவிட்டுக் கதவை இழுத்துச் சாத்திவிட வில்லை.²²

23ம் வசனத்திலுள்ள [நிலைத்திராதிருந்] “தால்” என்ற வார்த்தையை அடிக் கோடிட்டுக்கொள்ளுங்கள். பவுல், “அவர்கள் அவிசவாசத்திலே நிலைத்திராத போது” என்று கூறவில்லை, ஆனால் “அவர்கள் அவிசவாசத்திலே நிலைத்திரா திருந்தால்” என்று கூறினார். ஹென்றிக் லென் என்பவர், “அவிசவாசமுள்ள எல்லா யூதர்களும் தங்கள் சொந்த ஒலிவமரத்தில், ஒருநாளிலே திரும்பவும் ஓட்ட வைக்கப்படப் போகின்றனர், இரட்சிக்கப்படப் போகின்றனர் என்று அப்போஸ்தலர் கூறவோ அல்லது மறைமுகமாக உணர்த்தவோ இல்லை” என்று விளக்கமளித்தார்.²³ 26ம் வசனத்தை நாம் படிக்கும் போது, அவ்வசனத்தில் எதுவும் 23ம் வசனத்தின் தெளிவான போதனைக்கு முரண்பட்டு நிற்பதில்லை என்பதை நாம் கவனிப்போம். நம் எல்லாரைப் போலவே, யூதர்களும் சுயாதீனமுள்ள ஒழுக்க முகவர்களாக இருக்கின்றனர் மற்றும் அவர்கள் விசவாசிப்பதையோ அல்லது விசவாசியா திருப்பதையோ தேர்ந்துகொள்ள முடியும்.

“விசவாசவிலக்கத்திற்குச் சாத்தியமில்லை” என்ற உபதேசத்தை அறிவிப்ப வர்கள் சிலவேளைகளில், தேவனுடைய பிள்ளை[யும்] பாவம் செய்து விழுந்து போக முடியும் என்று போதிப்பவர்களிடத்தில் அறைகூவல் விடுக்கின்றனர். அவர்கள் ஏளனம்செய்து, “ஒரு விசவாசி இழந்துபோகப்பட முடியும் என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்களா?” என்று கேட்கின்றனர். இவர்கள் நாம் இப்போது படித்துக் கொண்டிருக்கும் வசனங்களில் பவுல் என்ன கூறினார் என்பதை ஜாக்கிரதையாகக் கவனிக்க வேண்டும். அவிசவாசியாக இருப்பவர் ஒரு விசவாசியாகி இரட்சிக்கப் படுதல் சாத்தியமாக உள்ளது என்று அப்போஸ்தலர் தெளிவாக்கினார் (வசனம் 23) - மற்றும் விசவாசியாக இருப்பவர் அவிசவாசியாகி இழந்துபோகப்படுவதுகூட சாத்தியமாகவே உள்ளது (வசனங்கள் 20-22).

நான் முன்பே குறிப்பிட்டபடி, நாம் கிறிஸ்தவர்கள் ஆனபின்பும்கூட, சுயாதீன முள்ள ஒழுக்க முகவர்களாகவே இருக்கிறோம். நாம் “தேவனுடைய தயவில் தொடர்ந்து” நிலைத்திருக்கவோ, அல்லது அவர் குறிப்பிட்டுள்ளபடி வாழா திருக்கத் தீர்மானிக்கவோ முடியும். இது மனமேட்டிமை பற்றிய நமது தலைப்பிற்கு எவ்விதத்தில் தொடர்புடையதாகிறது? F. F. புரூஸ் என்பவர், மனமேட்டி மையின் ஆவியானது, தேவனுடைய கிருபையின்மீது நாம் சார்ந்திருத்தலை மறக்கக் காரணமாகி, தேவனை விசவாசித்தலின் இடத்தில் சுயநம்பிக்கையை மாற்றிவைக்கிறது. அது நடந்ததென்றால், பின்பு நாமும்கூட “முறித்துப் போடப்பட” முடியும்.²⁴ பவுல், “நீங்கள் விசவாசமுள்ளவர்களோவென்று உங்களை நீங்களே சோதித்து அறியுங்கள்; உங்களை நீங்களே பரீட்சித்துப்

பாருங்கள்!” என்று நம் ஒவ்வொருவருக்கும் அறைகூவல் விடுத்தார் (2 கொரிந்தியர் 13:5அ).

தெய்வீக வல்லமை

யூதர்கள் “அவிசவாசத்திலே நிலைத்திராதிருந்தால்” அவர்களைத் தேவன் திரும்பவும் ஒட்டவைப்பார் என்று கூறியபின்பு பவுல் பின்வருமாறு கூறினார்,

அவர்களை மறுபடியும் ஒட்டவைக்கிறதற்கு தேவன் வல்லவராயிருக்கிறாரே. சுபாவத்தின்படி காட்டொலிவமரத்திலிருந்து நீ வெட்டப்பட்டு, சுபாவத்திற்கு விரோதமாய் நல்ல ஒலிவமரத்திலே ஒட்டவைக்கப்பட்டிருந்தால், சுபாவக்கிளைகளாகிய அவர்கள் தங்கள் சுய ஒலிவமரத்திலே ஒட்டவைக்கப்படுவது அதிக நிச்சயமல்லவா? (ரோமர் 11:23ஆ, 24).

பகுத்தறிதலானது நமக்கு, “இயல்பான” கிளைகள் (யூதர்கள்) ஒட்டவைக்கப்படுதல் என்பது “அந்நிய” கிளைகள் (புறஜாதியார்) ஒட்டவைக்கப்படுதலைக் காட்டிலும் சுலபமானது என்று கூறுகிறது.

வேதபாட வசனத்தின் இவ்விடத்தில் சில எழுத்தாளர்கள் மனக்கலக்கம் அடைகின்றனர். பழத்தோட்டம் வைத்திருக்கும் ஒருவர், விளைச்சல் தராத கிளையொன்றை முறித்துப்போட்டு (காண்க யோவான் 15:2) பின்பு அதை மறுபடியும் ஒட்டவைக்க முயற்சி செய்யமாட்டார் என்றுகூறி அவர்கள் இக்கருத்தை மறுக்கின்றனர். மேலும் அவர்கள் அடிமரத்திலிருந்து வெட்டப்பட்ட ஒரு கிளையானது விரைவிலேயே உலர்ந்து விடுகிறது என்றும் அது விறகாகப் பயன்பட மாத்திரமே நல்லதாக உள்ளது (காண்க யோவான் 15:6) என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்; அதைத் திரும்பவும் ஒட்டவைத்தல் என்பது சாத்தியமற்றதாக இருக்கும். அவர்கள் பவுலை தோட்டக்கலை பற்றிய தமது அறியாமையைக் காண்பித்த நகரைச் சேர்ந்த ஒரு பையன் என்ற வகையில் கண்ணோக்குகின்றனர். இவற்றிற்கு முதலில் நான், “மன எழுச்சியடைய வேண்டாம். இது ஒரு *வீவரிப்பாக மாத்திரமே* உள்ளது” என்று கூறுவேன். தோட்டக்கலை பற்றிய விரிவுரையளிப்பதல்ல, ஆனால் தெய்வீக சத்தியங்களைப் போதித்தல் என்பதே பவுலின் நோக்கமாக இருந்தது. ஒருமுறை இயேசு, பலகோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் கடனை ஒரு அடிமைக்கு மன்னித்துவிட்ட அவனது எஜமானைப் பற்றிக்கூறினார் (மத்தேயு 18:23-27), இது நடப்பதற்குச் சாத்தியம் இல்லாத ஒரு நிகழ்வாகும்! அப்படியானால் இயேசு தமது நாட்களில் நிலவிய எஜமானர்/அடிமை பற்றி அறியாதிருந்தார் என்று அது அர்த்தப்படுத்துகிறதா? இல்லை, அது ஒரு *வீவரிப்பாக மாத்திரமே* இருந்தது.

இரண்டாவதாக, வேதபாட வசனபகுதியானது, “அவர்களை மறுபடியும் ஒட்டவைக்கிறதற்கு மனிதன் வல்லவனாயிருக்கிறானே” என்று கூறுவதில்லை, ஆனால் “அவர்களை மறுபடியும் ஒட்டவைக்கிறதற்குத் தேவன் வல்லவராயிருக்கிறாரே” என்றே கூறுகிறது. மத்தேயு 19:26ல் உள்ள பின்வரும் வார்த்தைகள் ஏற்புடையவையாகக் காணப்படுகின்றன: “மனுஷரால் இது கூடாதது தான்; தேவனாலே எல்லாம் கூடும்.” கர்த்தர் மரித்தோரை உயிர்ப்பிக்க முடியும் என்பதால் (ரோமர் 11:15), அவர் நிச்சயமாகவே, காய்ந்துபோன கிளையொன்றை ஒட்டவைப்பதற்காக உயிர்ப்பிக்க முடியும்.

பெரும்பான்மையான யூதர்கள் தள்ளிவிடப்பட்டிருக்கையில், புறஜாதி யார் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு இருந்தபடியினால், அவர்கள் யூதர்களிடத்தில் மன மேட்டிமையாக இருக்க முகாந்தரம் எதையாவது கொண்டிருந்தார்களா? இல்லை, ஏனென்றால், சூழ்நிலையானது மீண்டும் சுலபமாகத் திருப்பப்படக் கூடியதாக இருந்தது. யூதர்கள் தங்கள் அவிசவாசத்திலிருந்து திரும்பினால், அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது இன்னமும் சாத்தியமானதாகவே இருந்தது.

முடிவுரை

இந்தப் பாடத்தில் நாம் புறஜாதியார் மேட்டிமை கொண்டிருக்க முகாந்தரம் எதுவும் இல்லை - மற்றும் நாமும் கூட மேட்டிமை கொண்டிருக்க முகாந்தரம் எதுவும் இல்லை - என்று வலியுறுத்தினோம். நாம் யாவரும் மரணத்திற்கு மாத்திரமே பாத்திரரான பாவிகளாக இருக்கிறோம் (ரோமர் 3:23; 6:23). நாம் தனிப்பட்ட சிறப்புத் தகுதிகளால் அல்ல, ஆனால் தேவனுடைய கிருபையினால் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஐசக் வாட்ஸ் என்பவர் பின்வருமாறு எழுதினார்,

மகிமையின் பிரபு மரித்த
ஆச்சரியமான சிலுவையை நான் ஆராயும்போது,
எனது செல்வமிக்க லாபத்தை நஷ்டமாக எண்ணுகிறேன்
மற்றும் எனது மேட்டிமை யாவற்றின் மீதும்
ஏளனத்தை ஊற்றுகிறேன்.²⁵

பேதுரு, “பெருமையுள்ளவர்களுக்குத் தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார். ஆகையால், ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள்” என்று எழுதினார் (1 பேதுரு 5:5, 6).

நாம் இந்தப் பாடத்தை முடிக்கையில், தேவனுடன் சரியான வகையில் உறவுகொண்டிராதவர்களுக்கு நான் ஒரு விசேஷித்த செய்தியைக் கொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் வாழ்வைத் தேவனுக்கு ஒருக்காலும் கொடுத்திருந்தது இல்லை என்றால், உங்கள் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பவும் உங்களை எஜமானரின் கட்டளைகளுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவும், உங்களையே தாழ்த்துதலை நீங்கள் கடினமானதாகக் காணலாம் (நடபடிகள் 17:30; மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 2:38). நீங்கள் தவறுசெய்யும் கிறிஸ்தவராக இருந்தால், உங்கள் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மனந்திரும்பி, மற்றவர்களை உங்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுதல் கடினமானதாக இருக்கலாம் (1 யோவான் 1:9; நடபடிகள் 8:22; யாக்கோபு 5:16). நான் உங்களிடத்தில் கெஞ்சிக்கேட்டுக்கொள்வது இதுதான்: மனமேட்டிமையானது உங்களைப் பரலோகத்திற்குப் புறம்பே வைத்துவிட அனுமதியாதிருங்கள்!

பிரசங்கியார்கள் மற்றும் போதகர்களுக்கான
குறிப்புகள்

இந்தப் பாடத்திற்குப் பல மாற்றுத்தலைப்புகள் சாத்தியமானவைகளாக உள்ளன, அவற்றில் பின்வருபவையும் உள்ளடங்கும்: “மனமேட்டிமை என்ற பிரச்சனை,” “மனமேட்டிமையின் அபாயங்கள்,” “மனமேட்டிமைபற்றி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்,” மற்றும் “மேன்மைபாராட்ட முகாந்தரம் எதுவும் இல்லை.”

பவுலின் ஒலிவமர விவரிப்பு மனதைத் தாக்குவதாக உள்ளது. உங்களிடத்தில் ஒரு கரும்பலகையும், ஓவியம் வரையும் திறமை கொஞ்சமும் இருந்தால், நீங்கள் பல கிளைகளையுடைய ஒரு மரத்தை வரைந்து, பின்பு அவைகள் வேர்கள் வெட்டப்பட்டவைகளாகப் பூமியில் கிடப்பதைச் சித்தரிக்க விரும்பலாம். பாடம் வளருகையில், நீங்கள் தரையிலுள்ள கிளைகளில் சிலவற்றை அழித்துப்போடக்கூடும். பின்பு நீங்கள் மரத்தில் புதிய கிளைகள் ஒட்டவைக்கப்படுதலை வரையக்கூடும்.

இந்தப் பாடத்தின் பெரும்பகுதி நேரத்தை நீங்கள் மனமேட்டிமை என்ற பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசுவதற்குச் செலவிடுதலை விரும்பித் தேர்ந்து கொள்ளலாம். உங்களிடத்தில் ஒத்தவாக்கிய அட்டவணை இருந்தென்றால், “மனமேட்டிமை,” “முரட்டாட்டம்,” “இறுமாப்பு” மற்றும் பிற தொடர்பு வார்த்தைகளைக் கண்ணோக்கவும். நீங்கள் இதைத் தொடங்குவதற்கான சில வசனப்பகுதிகள் பின்வருமாறு: 1 கொரிந்தியர் 13:4; 1 தீமோத்தேயு 3:6; 2 தீமோத்தேயு 3:2; 1 யோவான் 2:16.

ஒருவேளை பாவம் நிறைந்த மனமேட்டிமையும், சட்டப்பூர்வமான மனமேட்டிமையும் உள்ளது என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாக இருக்கும். நமது வேதவசனப்பகுதியில், 14ம் வசனத்திலுள்ள “மேன்மைப்படுத்துகிறேன்” (*doxazo*) என்ற வார்த்தையானது, “நான் பெருமைப்படுகிறேன்” (“take pride in”; Weymouth) என்று மொழிபெயர்க்கப்படக்கூடும். நாம் சந்திக்கும் மக்களிடத்தில் சாதகமான மனப்பதிவை ஏற்படுத்த நமது தோற்றத்தில் ஓரளவு “மேன்மை” கொண்டிருத்தல் அவசியமாகிறது. நமது வேலையில் நாம் “பெருமை கொண்டு” நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு மிகச்சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. *மற்றவர்கள்* நிறைவேற்றியுள்ளவை பற்றி பெருமை கொள்ளுதலில் நிச்சயமாக தவறு எதுவும் இருப்பதில்லை (காண்க 2 கொரிந்தியர் 1:14). மக்கள் தாங்கள் மற்றவர்களைவிட மேன்மையானவர்கள் என்று நினைத்து அவர்களிடம் காண்பிக்கிற வெறுப்பான எண்ணப்போக்குதான் பவுலினால் கண்டனம்பண்ணப்படுகிற மேட்டிமை/முரட்டுத்தனம்/இறுமாப்பு என்பதாக உள்ளது.²⁶ (இந்தக் கூடுதல் சிந்தனைகள் உங்கள் தகவல்களுக்கானவை. இவற்றை உங்கள் பாடம் அல்லது கலந்துரையாடலில் உள்ளடக்குவதா இல்லையா என்பது பற்றி உங்கள் சொந்த முடிவெடுக்கும் திறனைப் பயன்படுத்துங்கள்.)

குறிப்புகள்

¹இதுவே பவுல் இந்த நிருபத்தை எழுதுவதற்கான முதன்மைக் காரணமாக இருந்தது என்று சிலர் நம்பி இணங்குகின்றனர். ²William Barkley; quoted in Robert J. Morgan, *Nelson's Complete Book of Stories, Illustrations, & Quotes* (Nashville: Thomas Nelson Publishers, 2000), 633. ³C. S. Lewis, *Mere Christianity* (New York: Macmillan Co., 1952), 108-9. ⁴NASB வேதாகமத்தில், “Pride goes before destruction, and a haughty spirit before stumbling” என்றுள்ளது. ⁵இந்தப் புத்தகத்தில், “தேவன் பாவிக்காமீது நம்பிக்கை இழந்துவிடுகிறாரா?

(11:1-12)” என்ற முந்திய பாடத்தில் 11ம் வசனத்தின்மீதான கலந்துரையாடலைக் காணவும். ⁶நாம் 11:25, 26ன் மீதான பாடத்திற்கு வரும்போது இதைச் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளவும். ⁷கிரேக்க வசனத்தில், 15ம் வசனத்தில் வினைச்சொல் எதுவும் இல்லை, எனவே வினைச்சொற்கள் மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் தரப்பட்டிருக்க வேண்டும். சிலர் “will ... be” என்ற சொற்களை, இவ்வசனம் தீர்க்கதரிசனத்தை முன்னுரைப்பதாக ஏற்படுத்தப் பயன்படுத்துகின்றனர், ஆனால் பவுல் எதிர்காலத்தில் யூதர்களின் முழுமையான மனமாற்றம் ஒன்றை முன்னுரைப்பதற்கான குறிப்பு எதுவும் இங்கிருப்பதில்லை. மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், “will ... be” என்பதற்குப் பதிலாக “is” என்பதைக் கொடுத்திருக்கவும் முடிந்திருக்கும். ⁸Leon Morris, *The Epistle to the Romans* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1988), 411. Morris added this footnote: “பவுல் ἔστιν ἔκ νεκρῶν என்பதைக் கொண்டுள்ளார், ஆனால் கடைசி உயிர்த்தெழுதல் ἔσται νεκρῶν என்று கூறப்படுகிறது (1 கொரிந்தியர் 15:12 முதலியன.)” (n. 69). ⁹Walter W. Wessel, notes on Romans, *The NIV Study Bible*, ed. Kenneth Barker (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1985), 1723. ¹⁰William Hendriksen, *Exposition of Paul’s Epistle to the Romans*, New Testament Commentary (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1982), 370.

¹¹இது 11:25, 26ஐப் பற்றிய நமது படிப்பில் அதிக விவரமாகக் கலந்துரையாடப் படும். ¹²“மாவானது” என்ற வார்த்தை மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் தரப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இவ்வார்த்தையினால் “மொத்தமாய்” என்பதே கருத்தாகத் தரப்படுகிறது. ¹³சில எழுத்தாளர்கள் இதை ஒரு “உவமை” என்று குறிப்பிடுகையில், மற்றவர்கள் “உருவகம்” என்ற சொற்றொடரைத் தேர்ந்துகொள்கின்றனர். ¹⁴பழங்கால எழுத்தாளர்களின் கூற்றுப்படி, இது பயிரிடப்பட்ட மரத்தைப் புத்துயிர்ப்பிக்கவும் தூண்டவும், அவ்வப்போது செய்யப்பட்டது. ¹⁵Morris, 414. ¹⁶*The Analytical Greek Lexicon* (London: Samuel Bagster & Sons, 1971), 421. ¹⁷“உயர்ந்த” என்பதற்கு, ரோமர் 11:20ல் உள்ளதிலிருந்து (“மேட்டிமை”) மாறுபட்ட வார்த்தையொன்று (“மிஞ்சி”) ரோமர் 12:3ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, ஆனால் அடிப்படையிலே புத்திகூறுதல் ஒன்றாகவே உள்ளது. ¹⁸நமது கைகளை அக்கினிச்சுவாலையில் சுட்டுக்கொள்வதிலிருந்து நம்மைக் காப்பதற்கு நாம் அக்கினியைப் பற்றி, பலமான, ஆரோக்கியமான பயம் கொண்டிருத்தல் அவசியமாக உள்ளது - ஆனால் அக்கினியின் அருகில் செல்ல மறுக்குமளவு (அசைக்காத பயம் என்ற) மிகபலத்த பயத்தைக் கொண்டிருத்தலென்பது ஆரோக்கியமற்றதாக இருக்கும். ¹⁹சிலுவையானது தேவனுடைய கண்டிப்பையும் (நீதியையும்) திருப்திப்படுத்திற்று. இது “மூன்று சிறிய வார்த்தைகள் (3:24-ஆ-26) என்ற பாடத்தில் கலந்துரையாடப்பட்டது. ²⁰Wessel, 1723.

²¹Douglas J. Moo, *Romans*, The NIV Application Commentary (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 2000), 368. ²²பிரசங்கித்தலிலோ அல்லது போதித்தலிலோ நான் இவ்விடத்தில், “வரவேற்புப் பாயானது இன்னும் வெளியே இருந்தது” என்று கூடுதலாகக் கூறுவதுண்டு. உலகில் எனது பகுதியில், பல இவ்வங்களில், முன்கதவிற்கு வெளியே, வருபவர்கள் குடியிருப்பிற்குள் நுழைவதற்கு முன்னர் தங்கள் காலணிகளைத் துடைத்துக்கொள்வதற்காக ஒரு வரவேற்பு மிதியணி போடப்பட்டிருக்கும். இந்தப் பாய்கள் சிலவற்றில் “நல்வரவு” என்ற வார்த்தை எழுதப்பட்டிருக்கும். ²³Hendriksen, 376. ²⁴Adapted from F. F. Bruce, *The Letter of Paul to the Romans*, The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1985), 205. ²⁵Isaac Watts, “When I Survey the Wondrous Cross,” *Songs of Faith and Praise*, comp. and ed. Alton H. Howard (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1994). ²⁶Adapted from Encarta World English Dictionary, Microsoft Word Ver. 10, Microsoft Corporation, Redmond, Wash., 1999.